

Sygn. akt IV KO 94/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **D.W.**

oskarżonego o czyny z art. 286 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 października 2017 r.

wniosku Sądu Rejonowego w B.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B. postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2017 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy o sygn. akt III K [...], do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W złożonym wniosku wskazano na stan zdrowia oskarżonego jako okoliczność uniemożliwiającą rozpoznanie sprawy przez właściwy miejscowo sąd.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Argumenty podniesione przez Sąd Rejonowy we wniosku nie przekonują, aby w przedmiotowej sprawie ziściły się wymagane przez art. 37 k.p.k., szczególne okoliczności uzasadniające odstąpienie od właściwości miejscowej ustalonej na podstawie obowiązujących przepisów. W szczególności zaś nie wykazano, aby stan zdrowia D.W. był trwałą przeszkodą uniemożliwiającą rozpoznanie sprawy przez właściwy miejscowo sąd.

Jak wynika ze sporządzonych na potrzeby postępowania opinii o stanie zdrowia oskarżonego, D.W. może uczestniczyć w czynnościach procesowych (opinia psychiatryczna k. 171 i n., t. I, opinia sądowo – lekarska k. 219 i n., t. II). To zaś, że każdorazowo oskarżony nie stawia się na terminy rozprawy usprawiedliwiając stosownymi dokumentami różne dolegliwości zdrowotne, nie jest wystarczającą podstawą do zmiany właściwości miejscowej sądu. Oczywiście, należy zgodzić się z twierdzeniem, że tego typu sytuacja i zachowanie oskarżonego w znacznym stopniu utrudniają rozpoznanie przedmiotowej sprawy przed Sądem Rejonowym w B.. Jednakże dostrzec należy, iż w obliczu zgromadzonych w aktach informacji, w tym odnośnie stanu zdrowia oskarżonego, nie ma nie tylko pewności ale nawet uzasadnionego przypuszczenia, że w sytuacji przekazania tej sprawy do sądu położonego bliżej miejsca zamieszkania D.W., będzie się on stawiał na wyznaczone terminy rozprawy. Taka postawa oskarżonego może wskazywać na jego instrumentalne podejście do prowadzonego postępowania i wymaga bardziej zdecydowanych decyzji Sądu prowadzących do zdyscyplinowania oskarżonego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie

as